

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (piata komora)

z 31. mája 2018*

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči Sýrii – Zmrazenie finančných prostriedkov – Zneužitie právomoci – Zásada riadnej správy vecí verejných – Zásada právnej sily rozhodnutej veci – Porušenie článku 266 ZFEÚ – Zjavne nesprávne posúdenie – Základné práva – Proporcionalita – Zásada zákazu diskriminácie“

Vo veci T-461/16,

Khaled Kaddour, bydliskom v Damasku (Sýria), v zastúpení: V. Davies a V. Wilkinson, solicitors, a R. Blakeley, barrister,

žalobca,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: pôvodne J. Bauerschmidt a G. Étienne, neskôr Bauerschmidt a S. Kyriakopoulou, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Rady (SZBP) 2016/850 z 27. mája 2016, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 141, 2016, s. 125), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2016/840 z 27. mája 2016, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 36/2012 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii (Ú. v. EÚ L 141, 2016, s. 30), a to v rozsahu, v akom sa tieto akty týkajú žalobcu,

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora),

v zložení: predseda komory D. Gratsias, sudcovia I. Labucka a I. Ulloa Rubio (spravodajca),

tajomník: M. Marescaux, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 16. novembra 2017,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Žalobca, pán Khaled Kaddour, je obchodník sýrskej štátnej príslušnosti, ktorý rozvíja obchodnú činnosť najmä v oblasti tabaku a v automobilovej oblasti.
- 2 Rada Európskej únie, ktorá ostro odsúdila násilné potlačenie pokojných protestov v Sýrii a vyzvala sýrske orgány, aby sa zdržali použitia sily, prijala 9. mája 2011 rozhodnutie 2011/273/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 121, 2011, s. 11). Vzhľadom na vážnosť situácie Rada zaviedla zbrojné embargo, zákaz vývozu materiálu, ktorý možno použiť na účely vnútornej represie, obmedzila vstup na územie Európskej únie, ako aj zmrazila finančné prostriedky a hospodárske zdroje niektorých osôb a subjektov zodpovedných za násilné represie voči civilnému obyvateľstvu v Sýrii.
- 3 Mená osôb zodpovedných za násilné represie voči civilnému obyvateľstvu v Sýrii, ako aj mená fyzických osôb a názvy právnických osôb a subjektov, ktoré sú s nimi spojené, sú uvedené v prílohe k rozhodnutiu 2011/273. Podľa článku 5 ods. 1 tohto rozhodnutia Rada môže zmeniť túto prílohu na návrh členského štátu alebo vysokého predstaviteľa Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku. Meno žalobcu nie je v tejto prílohe uvedené.
- 4 Vzhľadom na to, že niektoré z reštriktívnych opatrení prijatých voči Sýrskej arabskej republike patria do pôsobnosti Zmluvy o FEÚ, Rada prijala nariadenie (EÚ) č. 442/2011 z 9. mája 2011 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii (Ú. v. EÚ L 121, 2011, s. 1). Toto nariadenie je v podstate totožné s rozhodnutím 2011/273, ale upravuje možnosti uvoľnenia zmrazených finančných prostriedkov. Zoznam osôb, subjektov a orgánov, u ktorých bolo zistené, že buď nesú zodpovednosť za predmetné represie, alebo sú s týmito zodpovednými osobami, subjektmi a orgánmi spojené, ktorý sa nachádza v prílohe II uvedeného nariadenia, je totožný so zoznamom uvedeným v prílohe rozhodnutia 2011/273. Meno žalobcu tam nie je uvedené. Podľa článku 14 ods. 1 a 4 nariadenia č. 442/2011, ak Rada rozhodne, že sa na fyzickú alebo právnickú osobu, subjekt alebo orgán vzťahujú predmetné reštriktívne opatrenia, príslušne zmení a doplní prílohu II, a okrem toho pravidelne, najmenej raz za 12 mesiacov preskúma zoznam, ktorý sa v tejto prílohe nachádza.

O pôvodnom zaradení mena žalobcu do zoznamov osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia

- 5 Rada vykonávacím rozhodnutím 2011/367/SZBP z 23. júna 2011, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 2011/273 (Ú. v. EÚ L 164, 2011, s. 14) zmenila rozhodnutie 2011/273 najmä s cieľom uplatniť dotknuté reštriktívne opatrenia aj voči ďalším osobám a subjektom. Meno žalobcu, ako aj dátum zaradenia jeho mena do dotknutého zoznamu, a to 23. jún 2011, sú uvedené v riadku 6 tabuľky časti A prílohy týkajúcej sa osôb uvedených v uvedenom vykonávacom rozhodnutí, spolu s týmito dôvodmi:
„Obchodný spoločník Mahera Al-Assada; poskytuje finančné prostriedky režimu.“
- 6 V ten istý deň Rada na základe článku 215 ods. 2 ZFEÚ a rozhodnutia 2011/273 prijala vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 611/2011, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 442/2011 (Ú. v. EÚ L 164, 2011, s. 1). Meno žalobcu je uvedené v riadku 6 tabuľky prílohy uvedeného vykonávacieho rozhodnutia s tými istými informáciami a dôvodmi ako v prílohe vykonávacieho rozhodnutia 2011/367.
- 7 Rada rozhodnutím 2011/782/SZBP z 1. decembra 2011 o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2011/273 (Ú. v. EÚ L 319, 2011, s. 56), dospela vzhľadom na závažnosť situácie v Sýrii k záveru, že je potrebné uložiť ďalšie reštriktívne opatrenia. V záujme

prehľadnosti boli opatrenia uložené rozhodnutím 2011/273 a dodatočné opatrenia zlúčené do jedného právneho nástroja. Rozhodnutie 2011/782 stanovuje v článku 18 obmedzenia vstupu na územie Únie a v článku 19 zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov osôb a subjektov, ktorých meno alebo názov je uvedený v jeho prílohe I. Meno žalobcu je uvedené v riadku 29 tabuľky prílohy I týkajúcej sa osôb, na ktoré sa vzťahuje uvedené nariadenie, s rovnakými informáciami a dôvodmi ako v prílohe vykonávacieho rozhodnutia 2011/367.

- 8 Dňa 26. decembra 2011 podal žalobca na Všeobecný súd žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutí 2011/273, 2011/782 a nariadenia č. 442/2011 v znení, v akom sa vykonávajú alebo v znení zmenenom ku dňu podania žaloby, a to v rozsahu, v akom sa ho tieto akty týkali. Táto žaloba bola v kancelárii Všeobecného súdu zapísaná pod spisovou značkou T-654/11.
- 9 Nariadenie č. 442/2011 bolo nahradené nariadením Rady (EÚ) č. 36/2012 z 18. januára 2012 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii, ktorým sa zrušuje nariadenie č. 442/2011 (Ú. v. EÚ L 16, 2012, s. 1). Meno žalobcu je uvedené v riadku 29 tabuľky prílohy II tohto posledného uvedeného nariadenia s tými istými informáciami a dôvodmi ako v prílohe vykonávacieho rozhodnutia 2011/367.
- 10 Rozhodnutím Rady 2012/739/SZBP z 29. novembra 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii a o zrušení rozhodnutia 2011/782 (Ú. v. EÚ L 330, 2012, s. 21), boli dotknuté opatrenia zlúčené do jedného právneho nástroja. Meno žalobcu sa nachádzalo v riadku 28 prílohy I rozhodnutia 2012/739 s tými istými informáciami a dôvodmi ako v prílohe vykonávacieho rozhodnutia 2011/367.
- 11 Vykonávacie nariadenie Rady 2013/185/SZBP z 22. apríla 2013, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 2012/739 (Ú. v. EÚ L 111, 2013, s. 77), má za cieľ aktualizovať zoznam o osobách a subjektoch, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia a ktoré sú uvedené v prílohe I rozhodnutia 2012/739. Meno žalobcu je uvedené v riadku 28 tabuľky prílohy I s tými istými informáciami a dôvodmi ako v prílohe vykonávacieho rozhodnutia 2011/367.
- 12 Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 363/2013 z 22. apríla 2013, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 36/2012 (Ú. v. EÚ L 111, 2013, s. 1), obsahuje tie isté informácie a dôvody ako sú uvedené v prílohe vykonávacieho rozhodnutia 2011/367.
- 13 Dňa 31. mája 2013 Rada prijala rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 147, 2013, s. 14). Meno žalobcu sa nachádzalo v riadku 28 tabuľky prílohy I uvedeného rozhodnutia s tými istými informáciami a dôvodmi ako v prílohe vykonávacieho rozhodnutia 2011/367.
- 14 Vyjadreniami prispôsobujúcimi návrhy podanými do kancelárie Všeobecného súdu 22. a 28. júna 2012, 23. a 31. júla 2012, ako aj 7. januára a 24. júna 2013 žalobca navrhol zrušenie najmä nariadenia č. 36/2012, rozhodnutia 2012/739, vykonávacieho rozhodnutia 2013/185, vykonávacieho nariadenia č. 363/2013 a rozhodnutia 2013/255 v rozsahu, v akom sa ho týkali.
- 15 Všeobecný súd rozsudkom z 13. novembra 2014, Kaddour/Rada (T-654/11, neuvverejnený, EU:T:2014:947, ďalej len „rozsudok Kaddour I“) vyhovel žalobnému dôvodu založenému na zjavne nesprávnom posúdení Rady, ktorého sa dopustila zaradením mena žalobcu do zoznamov osôb, na ktoré sa vzťahovali reštriktívne opatrenia. V podstate dospel k záveru, že spis Rady neobsahuje nijaký dôkaz, na základe ktorého by bolo možné potvrdiť tvrdenie, podľa ktorého žalobca naďalej udržiaval obchodné vzťahy s Maherom Al-Assadom, či finančne podporoval sýrsky režim. Keďže Všeobecný súd čiastočne vyhovel žalobe žalobcu, zrušil nariadenie č. 36/2012, vykonávacie nariadenie č. 363/2013 a rozhodnutie 2013/255 v rozsahu, v akom sa ho týkali, a to s účinnosťou k 23. januáru 2015. Žaloba bola vyhlásená za neprípustnú v súvislosti s ostatnými aktmi, ktoré boli ňou napadnuté.

- 16 Rada proti rozsudku z 13. novembra 2014, Kaddour I (T-654/11, neuvverejnený, EU:T:2014:947) nepodala odvolanie.

O opätovnom zaradení mena žalobcu do zoznamov osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia

- 17 Dňa 26. januára 2015 Rada prijala vykonávacie rozhodnutie 2015/117/SZBP, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 2013/255 (Ú. v. EÚ L 20, 2015, s. 85). V ten istý deň Rada prijala vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/108, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 36/2012 (Ú. v. EÚ L 20, 2015, s. 2). Týmito aktmi bolo meno žalobcu opätovne zaradené do dotknutých zoznamov.

- 18 Konkrétne bolo meno žalobcu opätovne uvedené v riadku 28 tabuľky obsahujúcej dotknuté zoznamy pod názvom „A. Osoby“, pričom toto opätovné zaradenie sa zakladalo na týchto dôvodoch:

„Významný sýrsky podnikateľ, ktorý má blízke vzťahy s Maher [A]l-As[s]adom, kľúčovou postavou sýrského režimu. Khalid Qaddur získava výhody od režimu a poskytuje mu podporu a je v spojení s osobami, ktoré získavajú od režimu výhody a podporujú ho.“

- 19 Dňa 27. marca 2015 žalobca podal žalobu na Všeobecný súd s návrhom na zrušenie vykonávacieho rozhodnutia 2015/117 a vykonávacieho nariadenia 2015/108 v rozsahu, v akom sa ho týkali. Táto žaloba bola v kancelárii Všeobecného súdu zapísaná pod spisovou značkou T-155/15.

- 20 Rada 12. októbra 2015 prijala rozhodnutie (SZBP) 2015/1836, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255 (Ú. v. EÚ L 266, 2015, s. 75). V ten istý deň Rada prijala nariadenie (EÚ) 2015/1828, ktorým sa mení nariadenie č. 36/2012 (Ú. v. EÚ L 266, 2015, s. 1). Tieto akty teda ukladali obmedzenia týkajúce sa vstupu na územia členských štátov „popredným podnikateľom pôsobiacim v Sýrii“ alebo „členom rodín As[s]adovcov alebo Makhloufovovcov“ alebo prechodu cez tieto územia, ako aj zmrazenia peňažných prostriedkov, okrem prípadu, že „existuje dostatok informácií, že [tieto osoby] nie sú alebo už nie sú spojené s režimom“.

- 21 Listom z 18. marca 2016 zaslaným právnym zástupcom žalobcu vo veci T-155/15 Rada informovala žalobcu, že po tom, ako preskúmala uvedené zaradenie, má v úmysle zmeniť dôvody zaradenia jeho mena do dotknutých zoznamov. Rada stanovila žalobcovi lehotu na predloženie prípadných pripomienok.

- 22 Listom z 13. apríla 2016 právní zástupcovia žalobcu vo veci T-155/15 vyjadrili nesúhlas s ponechaním mena žalobcu na dotknutých zoznamoch.

- 23 Rada 27. mája 2016 prijala rozhodnutie (SZBP) 2016/850, ktorým sa mení rozhodnutie 2013/255 (Ú. v. EÚ L 141, 2016, s. 125). V ten istý deň Rada prijala vykonávacie nariadenie (EÚ) 2016/840, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 36/2012 (Ú. v. EÚ L 141, 2016, s. 30). Týmito aktmi (ďalej len spoločne „napadnuté akty“) bolo meno žalobcu opätovne zaradené do dotknutých zoznamov.

- 24 Meno žalobcu bolo ponechané v riadku 28 tabuľky prílohy obsahujúcej dotknuté zoznamy pod názvom „A. Osoby“ s uvedením týchto dôvodov:

„Popredný podnikateľ pôsobiaci v Sýrii, ktorý vlastní podiely a/alebo vykonáva činnosti v odvetviach telekomunikácií, ropy a priemyslu plastov a udržiava blízke obchodné vzťahy s Maherom [A]l-Assadom. Prostredníctvom svojich podnikateľských činností získava výhody od sýrského režimu a poskytuje mu podporu. Spoločník Mahera [A]l-Assada, a to aj prostredníctvom svojich obchodných činností.“

- 25 Listom z 30. mája 2016 Rada oznámila právnym zástupcom žalobcu vo veci T-155/15, o ktorej v tom čase rozhodoval Všeobecný súd, nové dôvody odôvodňujúce zaradenie žalobcu do dotknutých zoznamov a zaslala im spis obsahujúci dôkazy odôvodňujúce ponechanie uvedeného zaradenia.
- 26 Listom zo 6. júla 2016 noví právní zástupcovia žalobcu informovali Radu, že zastupujú žalobcu a vyzvali Radu, aby zrušila zaradenie mena žalobcu do dotknutých zoznamov.
- 27 Listom z 26. júla 2016, ktorý Rada zaslala novým právnym zástupcom žalobcu, odpovedala na ich list zo 6. júla 2016 a zaslala im kópiu napadnutých aktov, ako aj dokumentáciu odôvodňujúcu tieto akty.
- 28 Rozsudkom z 26. októbra 2016, Kaddour/Rada (T-155/15, neuvverejnený, EU:T:2016:628, ďalej len „rozsudok Kaddour II“) Všeobecný súd zamietol žalobu podanú žalobcom proti vykonávaciemu rozhodnutiu 2015/117 a vykonávaciemu nariadeniu 2015/108 v rozsahu, v akom sa ho tieto akty týkali. Konštatoval, že opätovné zaradenie jeho mena do dotknutých zoznamov odôvodňuje skutočnosť, že Rada predložila súbor presných a zhodujúcich sa dôkazov, na základe ktorých bolo možné preukázať, že žalobca naďalej udržiaval vzťahy s niektorými kľúčovými osobnosťami sýrskeho režimu, ako je Maher Al-Assad, podľa článku 28 ods. 1 rozhodnutia 2013/255 a článku 15 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 36/2012.
- 29 Žalobca nepodal proti rozsudku z 26. októbra 2016, Kaddour II (T-155/15, neuvverejnený, EU:T:2016:628) odvolanie.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 30 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 19. augusta 2016 podal žalobca žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 31 Dňa 28. novembra 2016 podala Rada do kancelárie Všeobecného súdu svoje vyjadrenie k žalobe.
- 32 Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté akty,
 - uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.
- 33 Rada navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu v celom rozsahu,
 - subsidiárne, v prípade, že by Všeobecný súd zrušil reštriktívne opatrenie prijaté voči žalobcovi, nariadil, že účinky rozhodnutia 2016/850 budú zachované v rozsahu, v akom sa týkajú žalobcu, a to až dotedy, kým zrušenie vykonávacieho nariadenia 2016/840 nenadobudne účinnosť,
 - uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

- 34 Na úvod treba uviesť, že rozhodnutie 2016/850 bolo prijaté na základe článku 29 ZEÚ, ktorý priznáva Rade právomoc na prijatie rozhodnutí, ktoré vymedzujú pozíciu Únie k určitej záležitosti geografickej alebo vecnej povahy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. septembra 2013, Anbouba/Rada, T-592/11, neuvverejnený, EU:T:2013:427, bod 41).

35 Rada na základe článku 29 ZEÚ prijala aj rozhodnutie 2015/1836, podľa ktorého skutočnosť, že osoba je vplyvným podnikateľom pôsobiacim v Sýrii, predstavuje právne kritérium umožňujúce uplatniť reštriktívne opatrenia.

36 Podľa odôvodnenia 6 rozhodnutia 2015/1836 totiž:

„Rada usudzuje, že vzhľadom na to, ako veľmi sýrsky režim ovláda hospodárstvo, si úzky okruh popredných podnikateľov pôsobiacich v Sýrii môže udržať svoje postavenie len vtedy, ak udržiava dobré styky s režimom, má jeho podporu a vplyv v rámci neho. Rada zastáva názor, že by mala stanoviť reštriktívne opatrenia s cieľom obmedziť vstup a zmraziť všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria popredným podnikateľom pôsobiacim v Sýrii, ktorých Rada označila a ktorí sa uvádzajú v zozname v prílohe I, sú vo vlastníctve, držbe alebo pod kontrolou týchto osôb, s cieľom zabrániť im, aby poskytovali režimu materiálnu alebo finančnú pomoc, a prostredníctvom ich vplyvu zvýšiť tlak na samotný režim, aby zmenil svoju represívnu politiku.“

37 Rovnako článok 27 a článok 28 ods. 2 rozhodnutia 2013/255, zmeneného rozhodnutím 2015/1836, stanovujú obmedzenia týkajúce sa vstupu „popredným podnikateľom pôsobiacim v Sýrii“ na územie členských štátov alebo prechodu cezeň a zmrazenia finančných prostriedkov. Okrem toho článok 27 ods. 3 a článok 28 ods. 3 tohto istého rozhodnutia stanovujú, že tieto osoby „sa nezaradia do zoznamu osôb a subjektov v prílohe I alebo na v ňom neponechajú, ak existuje dostatok informácií, že nie sú alebo už nie sú spojené s režimom alebo že naň nemajú vplyv alebo že nepredstavujú reálne riziko obchádzania reštriktívnych opatrení“.

38 Žalobca na podporu svojej žaloby v podstate uvádza päť žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na zneužití právomoci a porušení zásad riadnej správy vecí verejných, právnej sily rozhodnutej veci, ako aj právnej istoty a práva na účinný prostriedok nápravy. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na porušení článku 266 ZFEÚ. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na zjavne nesprávnom posúdení. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na porušení základných práv, pokiaľ ide o ochranu dobrej povesti a pokojné užívanie svojho majetku, a na porušení zásady proporcionality. Piaty žalobný dôvod sa zakladá na porušení zásady zákazu diskriminácie.

O prvom žalobnom dôvode založenom na zneužití právomoci a porušení zásad riadnej správy vecí verejných, právnej sily rozhodnutej veci, ako aj právnej istoty a práva na účinný prostriedok nápravy

39 Prvý žalobný dôvod obsahuje tri výhrady. Žalobca po prvé tvrdí, že Rada sa tým, že ponechala v platnosti sporné opatrenia, ktoré boli voči nemu prijaté, dopustila zneužitia právomoci. Po druhé zastáva názor, že Rada porušila zásadu riadnej správy vecí verejných zakotvenú v článku 41 Charty základných práv Európskej únie, pretože doteraz neodstránila jeho meno z dotknutých zoznamov. Po tretie uvádza, že Rada porušila jeho právo na účinný prostriedok náhrady a zásadu právnej sily rozhodnutej veci, pretože opätovne zaradila jeho meno do týchto zoznamov, hoci Všeobecný súd zrušil pôvodné zaradenie uvedeného mena do týchto zoznamov.

O prvej výhrade založenej na zneužití právomoci.

40 Žalobca tvrdí, že Rada „zjavne zneužila svoju právomoc“, keď opätovne zaradila jeho meno do dotknutých zoznamov, pričom tak konala v rozpore s rozsudkom z 13. novembra 2014, Kaddour I (T-654/11, neuvverejnený, EU:T:2014:947). Zastáva názor, že Rada mala podať proti tomuto rozsudku opravný prostriedok namiesto opätovného zaradenia jeho mena do týchto zoznamov na základe dôvodov, ktoré sa v podstatnej miere zhodujú s dôvodmi, ktoré Všeobecný súd vyhlásil za nedôvodné. Okrem toho tvrdí, že Rada ponechala uvedené meno na týchto zoznamoch na základe kritérií týkajúcich sa spojitosti so sýrskym režimom a jeho podpory, ktoré Všeobecný súd už vyhlásil za

neplatné. Navyše uvádza, že nové tvrdenia Rady sa opierajú tiež o skutočnosti, dôkazy či okolnosti, o ktorých Všeobecný súd rozhodol, že sú nedostatočné a ktoré Rada použila v čase pôvodného zaradenia jeho mena do týchto istých zoznamov.

- 41 Rada tvrdenia žalobcu spochybňuje.
- 42 Podľa judikatúry akt obsahuje vady vyplývajúce zo zneužitia právomoci iba v prípade, ak sa na základe objektívnych, relevantných a zodpovedajúcich dôkazov preukáže, že bol prijatý výlučne, alebo prinajmenšom v rozhodujúcej miere s úmyslom dosiahnuť iné ako uvádzané ciele alebo vyhnúť sa postupu osobitne stanovenému Zmluvou na riešenie okolností daného prípadu (pozri rozsudok zo 14. októbra 2009, Bank Melli Iran/Rada, T-390/08, EU:T:2009:401, bod 50 a citovanú judikatúru). V prejednávanej veci žalobca pritom nepredložil nijaké skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné preukázať, že Rada prijatím napadnutých aktov sledovala iný cieľ, než je cieľ spočívajúci v ukončení násilných represíí sýrskeho režimu voči civilnému obyvateľstvu v Sýrii, a to zmrazením finančných prostriedkov osôb, ktorým uvedený režim poskytuje výhody a ktoré ho podporujú, v súlade s konaním, ktoré na tieto účely stanovuje Zmluva o FEÚ a nariadenie č. 36/2012.
- 43 Pokiaľ ide po prvé o tvrdenie žalobcu, podľa ktorého Rada zjavne zneužila svoju právomoc, keď približne päť rokov ponechala v platnosti sporné opatrenia, ktoré boli voči nemu prijaté, a to aj napriek tomu, že pôvodné zaradenie jeho mena do dotknutých zoznamov bolo zrušené rozsudkom z 13. novembra 2014, Kaddour I (T-654/11, neverejnený, EU:T:2014:947), možno ho len zamietnuť. Z bodu 93 uvedeného rozsudku totiž vyplýva, že Rada môže v rámci nového preskúmania na základe dostatočne právne podložených dôvodov opätovne zaradiť meno žalobcu do uvedených zoznamov.
- 44 Navyše treba pripomenúť, že podľa článku 32 ods. 1 a 3 nariadenia č. 36/2012, ak Rada rozhodne, že sa na fyzickú alebo právnickú osobu, subjekt alebo orgán vzťahujú uvedené opatrenia, príslušným spôsobom zmení a doplní prílohu II alebo IIa uvedeného nariadenia a okrem toho, ak sa predložia nové zásadné dôkazy, preskúma svoje rozhodnutie a informuje o tom dotknutú fyzickú osobu. Navyše v súlade s odsekom 4 toho istého článku musí pravidelne prehodnocovať zoznamy obsiahnuté v týchto prílohách, najmenej však raz za dvanásť mesiacov. Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že Rada má povinnosť prehodnotiť dotknuté zoznamy a v prípade, že sa predložia nové zásadné dôkazy, ako v prejednávanej veci, právo zmeniť dôvody alebo opätovne zaradiť meno žalobcu do týchto zoznamov. Vzhľadom na to, že napadnuté akty vyplývajú z preskúmania opatrení prijatých voči žalobcovi, ktoré musí Rada vykonať, treba konštatovať, že konala v súlade s právomocami, ktoré jej boli priznané.
- 45 Pokiaľ ide po druhé o tvrdenie žalobcu, podľa ktorého odôvodnenie, ktorým Rada zdôvodnila zaradenie jeho mena do dotknutých zoznamov, je rovnaké ako odôvodnenie, o ktoré sa opierali akty zrušené rozsudkom z 13. novembra 2014, Kaddour I (T-654/11, neverejnený, EU:T:2014:947), toto tvrdenie možno zamietnuť ako neúčinné. Ako totiž vyplýva z bodu 64 rozsudku z 26. októbra 2016, Kaddour II (T-155/15, neverejnený, EU:T:2016:628), rozhodnutie o opätovnom zaradení mena do uvedených zoznamov, ktoré bolo prijaté na základe tých istých dôvodov, ako sú dôvody uvedené pri prvom zaradení tohto mena, môže postačovať na odôvodnenie uvedeného opätovného zaradenia, ak sú uvedené dôvody dostatočne právne podložené dôkazmi predloženými Radou.
- 46 Okrem toho na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobca, možno uviesť, že odôvodnenie, ktoré vyplýva z napadnutých aktov, je iné ako odôvodnenie, ktoré Rada uplatnila pri aktoch zrušených rozsudkom z 13. novembra 2014, Kaddour I (T-654/11, neverejnený, EU:T:2014:947). Meno žalobcu bolo totiž pôvodne zaradené do zoznamov uvedených v prílohách rozhodnutia 2011/273 a nariadenia č. 442/2011 z dôvodu jeho spolupráce s Maherom Al-Assadom a finančnej podpory sýrskeho režimu (kritérium finančnej podpory). Ponechanie mena žalobcu v dotknutých zoznamoch sa však zakladá na jednej strane na podmienke popredného podnikateľa (kritérium popredného podnikateľa pôsobiaceho v Sýrii) a na druhej strane na blízkych obchodných vzťahoch, ktoré udržiava s Maherom Al-Assadom

(kritérium spojenia s režimom). Z toho vyplýva, že v dôsledku svojich podnikateľských činností je podľa napadnutých aktov zvýhodnený uvedeným režimom a podporuje ho (kritérium napojenia na režim a zvýhodnenia týmto režimom).

- 47 Pokiaľ ide po tretie o tvrdenie žalobcu, podľa ktorého nové tvrdenia Rady sa opierajú o skutočnosti alebo okolnosti, o ktorých Všeobecný súd v rozsudku z 13. novembra 2014, Kaddour I (T-654/11, neuvverejnený, EU:T:2014:947) rozhodol, že sú nedostatočné, treba konštatovať, že táto otázka spadá do rámca vecnej stránky dôvodov uplatnených voči žalobcovi. Táto argumentácia sa musí preto zamietnuť ako neúčinná, pretože je uvedená na podporu tejto výhrady.
- 48 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy sa musí prvá výhrada prvého žalobného dôvodu zamietnuť.

O druhej výhrade založenej na porušení zásady riadnej správy vecí verejných

- 49 Žalobca tvrdí, že Rada tým, že opätovne zaradila jeho meno na dotknuté zoznamy a ponechala ho tam, porušila zásadu riadnej správy vecí verejných zakotvenú v článku 41 Charty základných práv. Zastáva názor, že jeho záležitosť nebola vybavená nestrannou a spravodlivou a ani v primeranej lehote. V tejto súvislosti v podstate tvrdí, že jeho meno sa nachádzalo na dotknutých zoznamoch viac ako päť rokov a že Rada vzhľadom na to, že neuviedla všetky svoje tvrdenia pri pôvodnom zaradení, predĺžila posúdenie tohto zaradenia, čím porušila právo na to, aby jeho veci boli vybavené v primeranej lehote, a povinnosť riadnej správy vecí verejných.

- 50 Rada tvrdenia žalobcu spochybňuje.

- 51 Na úvod možno pripomenúť, že článok 41 Charty základných práv stanovuje:

„1. Každý má právo, aby inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie vybavovali jeho záležitosti nestrannou, spravodlivou a v primeranej lehote.

2. Toto právo zahŕňa najmä:

- a) právo každého na vypočutie pred prijatím akéhokoľvek individuálneho opatrenia, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať;
- b) právo každého na prístup k spisu, ktorý sa ho týka, za predpokladu rešpektovania oprávnených záujmov dôvernosti a služobného a obchodného tajomstva;
- c) povinnosť administratívy odôvodniť svoje rozhodnutia.

...“

- 52 Okrem toho podľa judikatúry Rada pri prijímaní reštriktívnych opatrení podlieha povinnosti konať v súlade so zásadou riadnej správy vecí verejných, s ktorou podľa ustálenej judikatúry úzko súvisí povinnosť príslušnej inštitúcie starostlivo a nestrannou preskúmať všetky relevantné skutočnosti prejednávaneho prípadu (pozri rozsudok z 30. júna 2016, Al Matri/Rada, T-545/13, neuvverejnený, EU:T:2016:376, bod 58 a citovanú judikatúru).

- 53 V prejednávanej veci treba najprv konštatovať, že žalobca svojou argumentáciou namieta len proti tomu, že jeho meno sa stále nachádza na dotknutých zoznamoch, pričom nespochybňuje, že skôr, než boli proti nemu tieto opatrenia prijaté, bol vypočutý, ani skutočnosť, že mal prístup k svojmu administratívne spisu, ani to, že sporné akty sú dostatočne odôvodnené podľa článku 41 ods. 2 Charty základných práv.

- 54 Pokiaľ ide v prvom rade o tvrdenie žalobcu, podľa ktorého Rada tým, že zaradila jeho meno do dotknutých zoznamov a ponechala ho tam, porušila zásadu riadnej správy vecí verejných, z bodov 43 a 44 vyššie vyplýva, že Rada bola oprávnená opätovne zaradiť jeho meno do uvedených zoznamov a ponechať ho tam po tom, čo prehodnotila tieto zoznamy. Uvedená argumentácia sa preto musí zamietnuť.
- 55 Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu v súvislosti s tým, že Rada nevybavila jeho záležitosť nestranne a spravodlivo a v primeranej lehote, treba uviesť, že samotná skutočnosť, na ktorú poukazuje žalobca, že jeho meno sa už dlho nachádza na dotknutých zoznamoch, nedovoľuje dospieť k záveru, že Rada jeho záležitosť nevybavila nestranne, spravodlivo či v primeranej lehote, keď prijala napadnuté akty. Okrem toho možno pripomenúť, že napadnuté akty boli prijaté na základe článku 29 ZEÚ, ktorý priznáva Rade právomoc na prijatie rozhodnutí, ktoré vymedzujú pozíciu Únie k určitej záležitosti geografickej alebo vecnej povahy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. septembra 2013, Anboubá/Rada, T-592/11, neuvverejnený, EU:T:2013:427, bod 41). Samotná skutočnosť, že meno žalobcu sa nachádza na dotknutých zoznamoch, nemôže postačovať na to, aby sa tým spochybnila neustrannosť Rady.
- 56 V každom prípade treba konštatovať, že žalobca neposkytol nijaký osobitný dôkaz, ktorým by podložil svoje tvrdenia, takže ich treba zamietnuť.
- 57 Napokon, pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, podľa ktorého Rada nemôže založiť rozhodnutie o opätovnom zaradení jeho mena do dotknutých zoznamov na dôvodoch, ktoré údajne mohla uviesť pri pôvodnom zaradení uvedeného mena do uvedených zoznamov, treba uviesť, že vzhľadom na dôvody zrušenia rozhodnutia týkajúceho sa prvého zaradenia tohto mena do týchto zoznamov rozsudkom z 13. novembra 2014, Kaddour I (T-654/11, neuvverejnený, EU:T:2014:947), nič nebránilo Rade, aby opätovne z tých istých dôvodov rozhodla o tomto opätovnom zaradení za predpokladu, že toto opätovné zaradenie bolo podložené dôkazmi odlišnými od tých, ktoré Všeobecný súd považoval za nedostatočné na odôvodnenie uplatnenia sporných opatrení voči žalobcovi. Táto argumentácia sa musí preto zamietnuť.
- 58 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že druhá výhrada prvého žalobného dôvodu sa musí zamietnuť.

O tretej výhrade založenej na porušení práva na účinný prostriedok nápravy a zásad právnej sily rozhodnutej veci a právnej istoty

- 59 Žalobca po prvé tvrdí, že Rada tým, že opätovne zaradila jeho meno do dotknutých zoznamov po tom, čo Všeobecný súd zrušil pôvodné zaradenie uvedeného mena do týchto zoznamov, porušila jeho právo na účinný prostriedok nápravy. Podľa neho v dôsledku tohto opätovného zaradenia žaloba vo veci, ktorá viedla k vyhláseniu rozsudku z 13. novembra 2014, Kaddour I (T-654/11, neuvverejnený, EU:T:2014:947), stratila „akúkoľvek hodnotu v praxi“.
- 60 Žalobca po druhé tvrdí, že Rada tým, že opätovne zaradila jeho meno do dotknutých zoznamov po tom, čo Všeobecný súd zrušil pôvodné zaradenie uvedeného mena do týchto zoznamov, porušila zásady právnej sily rozhodnutej veci a právnej istoty.
- 61 Rada tvrdenia žalobcu spochybňuje.
- 62 V prvom rade treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry zásada účinnej súdnej ochrany predstavuje všeobecnú zásadu práva Únie, ktorá vyplýva zo spoločných ústavných tradícií všetkých členských štátov a bola zakotvená v článkoch 6 a 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

- slobôd podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 (ďalej len „EDLP“) a bola potvrdená v článku 47 Charty základných práv (rozsudok z 21. marca 2012, Fulmen/Rada, T-439/10 a T-440/10, EU:T:2012:142, bod 87).
- 63 Najprv treba uviesť, že tvrdenia žalobcu v súvislosti s tým, že Rada opätovne zaradila jeho meno do dotknutých zoznamov po tom, čo bolo zrušené pôvodné zaradenie tohto mena, už boli zamietnuté v bodoch 43 a 44 vyššie.
- 64 Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu, podľa ktorej žaloba vo veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok z 13. novembra 2014, Kaddour I (T-654/11, neuvverejnený, EU:T:2014:947), stratila „akúkoľvek hodnotu v praxi“, treba konštatovať, že rozhodnutie o opätovnom zaradení mena žalobcu do dotknutých zoznamov a jeho ponechaní v týchto zoznamoch nespochybňuje účinnosť žaloby, ktorá viedla k vyhláseniu uvedeného rozsudku. Dôsledkom tohto rozsudku je totiž retroaktívne odstránenie tohto mena z uvedených zoznamov. Ako vyplýva z bodu 93 uvedeného rozsudku, Rada môže v rámci nového preskúmania na základe dostatočne právne podložených dôvodov opätovne zaradiť meno žalobcu do uvedených zoznamov.
- 65 Napokon je nutné konštatovať, že žalobca využil svoje právo podať proti napadnutým aktom túto žalobu na súde Únie na základe článku 275 druhého odseku ZFEÚ v spojení s článkom 263 štvrtým a šiestym odsekom ZFEÚ. Žalobca sa preto nemôže odvolávať na porušenie svojho práva na účinný prostriedok nápravy.
- 66 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že tvrdenia žalobcu týkajúce sa porušenia práva na účinný prostriedok nápravy sa musia zamietnuť.
- 67 V druhom rade možno pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry rozsudky o zrušení vyhlásené súdmi Únie majú od okamihu, keď sa stanú konečnými, absolútnu právnu silu rozhodnutej veci. Vztahuje sa to nielen na výrokovú časť rozsudku o zrušení, ale aj na dôvody, o ktoré sa výroková časť bezpodmienečne opiera, takže sú nevyhnutné na určenie presného zmyslu toho, o čom sa rozhodlo vo výroku (rozsudok z 3. októbra 2000, Industrie des poudres sphériques/Rada, C-458/98 P, EU:C:2000:531, bod 81; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 1. júla 2009, ThyssenKrupp Stainless/Komisia, T-24/07, EU:T:2009:236, body 113 a 140). Ak po vyhlásení rozsudku o zrušení autor zrušeného aktu prijme nový akt, musí tak urobiť v súlade nielen s výrokom rozsudku, ale aj dôvodmi, ktoré k nemu viedli a o ktoré sa nevyhnutne opiera, pričom dbá teda na to, aby tento nový akt nevykazoval rovnaké nedostatky ako tie, ktoré boli zistené v rozsudku o zrušení (pozri v tomto zmysle rozsudky z 5. septembra 2014, Éditions Odile Jacob/Komisia, T-471/11, EU:T:2014:739, bod 56, a zo 6. marca 2003, Interporc/Komisia, C-41/00 P, EU:C:2003:125, body 29 a 30 a citovanú judikatúru).
- 68 Právna sila rozhodnutej veci rozsudku sa však týka len skutkových a právnych okolností, o ktorých sa skutočne alebo nevyhnutne rozhodlo (rozsudok z 19. februára 1991, Taliansko/Komisia, C-281/89, EU:C:1991:59, bod 14). Článok 266 ZFEÚ teda ukladá inštitúcii, ktorá vydala zrušený akt, povinnosť konať len v medziach toho, čo je nevyhnutné na zabezpečenie vykonania rozsudku o zrušení. Autor aktu sa okrem toho môže vo svojom novom rozhodnutí odvolávať na iné dôvody, ako sú tie, na ktorých založil svoje prvé rozhodnutie (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. marca 2003, Interporc/Komisia, C-41/00 P, EU:C:2003:125, body 30 až 32).
- 69 V prejednávanej veci žalobca tvrdí, že Rada tým, že opätovne zaradila jeho meno do dotknutých zoznamov po tom, čo Všeobecný súd zrušil pôvodné zaradenie uvedeného mena do týchto zoznamov, porušila zásady právnej sily rozhodnutej veci a právnej istoty. Stačí však pripomenúť, že skutočnosť, že Všeobecný súd v rozsudku z 13. novembra 2014, Kaddour I (T-654/11, neuvverejnený, EU:T:2014:947) rozhodol, že Rada dostatočne z právneho hľadiska nepodložila kritériá, na základe ktorých bolo rozhodnuté o uvedenom pôvodnom zaradení, nemá vplyv na platnosť rozhodnutí o opätovnom zaradení a ďalšom ponechaní tohto mena v týchto zoznamoch, ktoré sa opierajú o odlišné kritériá

a dôkazy. Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobca, na odôvodnenie týchto posledných uvedených rozhodnutí Rada totiž v napadnutých aktoch uvádza iný dôvod, a to popredný podnikateľ pôsobiaci v Sýrii, ako aj jeho spojenie so sýrskym režimom.

- 70 Pokiaľ ide navyše o porušenie zásady právnej istoty, na ktoré sa odvoláva žalobca, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry táto zásada vyžaduje, aby bola právna úprava Únie jasná a aby bolo jej uplatňovanie predvídateľné pre osoby podliehajúce súdnej právomoci (pozri rozsudky z 22. júna 2006, Belgicko a Forum 187/Komisia, C-182/03 a C-217/03, EU:C:2006:416, bod 69, a zo 14. októbra 2010, Nuova Agricast a Cofra/Komisia, C-67/09 P, EU:C:2010:607, bod 77).
- 71 V prejednávanej veci je nutné pripomenúť, že Rada v nadväznosti na rozsudok z 13. novembra 2014, Kaddour I (T-654/11, neuvverejnený, EU:T:2014:947) mohla rozhodnúť o opätovnom zaradení mena žalobcu do dotknutých zoznamov. Rada totiž môže podľa článku 266 ZFEÚ napraviť nedostatky, ktoré boli zistené v rozsudku o zrušení, po tom, čo vec opäť preskúma, a to prijatím nového rozhodnutia o zaradení na základe dostatočne právne podložených dôvodov. Okrem toho Všeobecný súd zachoval účinky rozhodnutia a nariadenia, na základe ktorých bolo meno žalobcu pôvodne zaradené do uvedených zoznamov až do uplynutia lehoty na podanie odvolania, aby umožnil Rade v dostatočnom čase napraviť nedostatky zistené v predmetnom rozsudku a zabránil zásahu do účinnosti opatrení týkajúcich sa zmrazenia finančných prostriedkov, ktoré by mohli byť v budúcnosti prijaté voči žalobcovi (rozsudok z 13. novembra 2014, Kaddour I, T-654/11, neuvverejnený, EU:T:2014:947, body 92 a 93).
- 72 I keď sa Rada proti rozsudku z 13. novembra 2014, Kaddour I (T-654/11, neuvverejnený, EU:T:2014:947) neodvolala a nevyužila možnosť priznanú Všeobecným súdom opätovne zaradiť meno žalobcu do dotknutých zoznamov v lehote stanovenej na podanie odvolania, ktorá uplynula 23. januára 2015, tieto skutočnosti nemôžu viesť žalobcu k domnienke, že jeho meno nebude opätovne zaradené do uvedených zoznamov. Na jednej strane totiž nepodanie odvolania proti uvedenému rozsudku nemožno v nijakom prípade vykladať tak, že Rada rozhodla, že už nezaradí meno žalobcu do týchto zoznamov, keďže Všeobecný súd výslovne uviedol, že Rada rozhoduje o opatreniach na vykonanie tohto rozsudku, ktoré môžu spočívať v opätovnom zaradení na základe dostatočne právne podložených dôvodov. Na druhej strane zachovanie účinkov prvého zaradenia až do uplynutia lehoty na podanie odvolania malo len zabrániť tomu, aby žalobca nepreviedol svoje finančné prostriedky mimo Úniu ešte pred tým, než by Rada mala možnosť napraviť nedostatky zistené v uvedenom rozsudku. Rade pritom nebola uložená nijaká povinnosť, aby opätovne zaradila žalobcu v tejto lehote, ktorá sa za určitých okolností môže ukázať ako nedostatočná na to, aby mohla Rada posúdiť a napraviť uvedené nedostatky, najmä ak musí získať dodatočné dôkazy, ako v prejednávanej veci.
- 73 Za týchto okolností nemožno Rade vytýkať, že porušila zásady právnej sily rozhodnutej veci a právnej istoty.
- 74 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba tretiu výhradu prvého žalobného dôvodu zamietnuť, ako aj prvý žalobný dôvod v celom jeho rozsahu.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 266 ZFEÚ

- 75 Žalobca tvrdí, že podľa článku 266 ZFEÚ mala Rada napraviť nedostatky, ktoré Všeobecný súd zistil v rozsudku z 13. novembra 2014, Kaddour I (T-654/11, neuvverejnený, EU:T:2014:947), alebo odstrániť jeho meno z dotknutých zoznamov. Zastáva však názor, že Rada konala v rozpore s uvedeným rozsudkom, keď opätovne zaradila jeho meno do uvedených zoznamov na základe tých istých právnych kritérií, dôvodov a dôkazov ako pri pôvodom zaradení uvedeného mena do týchto zoznamov. Tvrdí, že Rada neprijala podľa článku 266 ZFEÚ potrebné opatrenia na nápravu nedostatkov, ktoré Všeobecný súd zistil pri uvedenom pôvodnom zaradení.

- 76 Rada tvrdenia žalobcu spochybňuje.
- 77 Podľa článku 266 ZFEÚ inštitúcia, ktorej akt bol zrušený, musí prijať opatrenia potrebné na vykonanie rozsudku o zrušení.
- 78 Rada mala v nadväznosti na čiastočné zrušenie nariadenia č. 36/2012, vykonávacieho nariadenia č. 363/2013 a rozhodnutia 2013/255 nanovo preskúmať podľa článku 266 ZFEÚ skutočnosti, aby posúdila, či je na základe nových dostatočne právne podložených dôvodov potrebné uvedené meno opätovne zaradiť do uvedených zoznamov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. júna 2015, *Iranian Offshore Engineering & Construction/Rada*, T-95/14, neuvverejnený, EU:T:2015:433, bod 63 a citovanú judikatúru).
- 79 V prvom rade treba pripomenúť, že Všeobecný súd v rozsudku z 13. novembra 2014, *Kaddour I* (T-654/11, neuvverejnený, EU:T:2014:947) dospel k záveru, že Rada nepreukázala, že by žalobca udržiaval obchodné vzťahy s pánom Maherom Al-Assadom, ani že by finančne podporoval sýrsky režim a v dôsledku toho zrušil s účinnosťou k 23. januáru 2015 nariadenie č. 36/2012, vykonávacie nariadenie č. 363/2013 a rozhodnutie 2013/255 v rozsahu, v akom sa týkali žalobcu.
- 80 Ďalej treba konštatovať, že druhý žalobný dôvod sa zakladá na nesprávnom výklade článku 266 ZFEÚ. Na jednej strane treba totiž uviesť, že odstránenie mena žalobcu z dotknutých zoznamov vyplýva z rozsudku o zrušení, na základe ktorého boli napadnuté akty so spätným účinkom odstránené z právneho poriadku Únie. Na druhej strane, ako vyplýva z judikatúry citovanej v bode 78 vyššie, uvedený článok nebráni možnosti, aby Rada opätovne zaradila meno žalobcu do týchto zoznamov z iných dôvodov, ako sú tie, na ktorých sa zakladalo pôvodné zaradenie tohto mena do týchto istých zoznamov.
- 81 V nadväznosti na rozsudok z 13. novembra 2014, *Kaddour I* (T-654/11, neuvverejnený, EU:T:2014:947) Rada teda mohla právoplatne rozhodnúť o opätovnom zaradení žalobcu do dotknutých zoznamov, ako vyplýva z bodov 72 a 73 vyššie. V tejto súvislosti možno pripomenúť, že Všeobecný súd v bode 93 uvedeného rozsudku uviedol, že Rada môže prijatím nových reštriktívnych opatrení voči žalobcovi napraviť porušenia, ktoré boli zistené v rozsudku o zrušení. Okrem toho Všeobecný súd zachoval účinky pôvodného zaradenia uvedeného mena do dotknutých zoznamov až do uplynutia lehoty na podanie odvolania, aby umožnil Rade v dostatočnom čase napraviť nedostatky zistené v tomto rozsudku a zabránil zásahu do účinnosti opatrení týkajúcich sa zmrazenia finančných prostriedkov, ktoré by mohli byť v budúcnosti prijaté voči žalobcovi.
- 82 V napadnutých aktoch, ktoré ponechávajú meno žalobcu na dotknutých zoznamoch, Rada pritom uplatnila iné kritériá a opiera sa tiež o iné dôvody. Na jednej strane odôvodnenie rozhodnutia o ponechaní mena na dotknutých zoznamoch sa opiera o kritérium týkajúce sa spojenia so sýrskym režimom, výhod poskytnutých týmto režimom a jeho podpory podľa článku 28 ods. 1 rozhodnutia 2013/255 a článku 15 ods. 1 nariadenia č. 36/2012, ako aj o kritérium popredného podnikateľa pôsobiaceho v Sýrii uvedenom v článku 27 ods. 2 a článku 28 ods. 2 písm. a) rozhodnutia 2013/255 a v článku 15 ods. 1a písm. a) nariadenia č. 36/2012. Na druhej strane dôvody, na ktorých sa zakladá rozhodnutie o ponechaní mena na dotknutých zoznamoch, a to „popredný podnikateľ pôsobiaci v Sýrii, ktorý vlastní podiely a/alebo vykonáva činnosti v odvetviach telekomunikácií, ropy a priemyslu plastov a udržiava blízke obchodné vzťahy s Maherom [A]-Assadom“, sa nenachádzajú v nariadení č. 36/2012, vo vykonávacom nariadení č. 363/2013 a v rozhodnutí 2013/255 v rozsahu, v akom sa ho týkajú s účinnosťou k 23. januáru 2015, a neboli teda predložené Všeobecnému súdu na preskúmanie v rozsudku z 13. novembra 2014, *Kaddour I* (T-654/11, neuvverejnený, EU:T:2014:947).
- 83 V každom prípade treba pripomenúť, ako vyplýva z bodu 93 rozsudku z 13. novembra 2014, *Kaddour I* (T-654/11, neuvverejnený, EU:T:2014:947), že Rada v rámci nového preskúmania môže na základe dostatočne právne podložených dôvodov opätovne zaradiť meno žalobcu do dotknutých zoznamov. Rozhodnutie o ponechaní mena žalobcu na dotknutých zoznamoch, ktoré bolo prijaté na základe tých

istých dôvodov, ako boli dôvody uplatnené pri prvom zaradení, môže preto postačovať na odôvodnenie uvedeného zaradenia, ak sú uvedené dôvody dostatočne právne podložené dôkazmi predloženými Radou.

- 84 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, podľa ktorého nové tvrdenia Rady sa opierajú o skutočnosti alebo okolnosti, o ktorých Všeobecný súd v rozsudku z 13. novembra 2014, Kaddour I (T-654/11, neuvyverejnený, EU:T:2014:947) rozhodol, že sú nedostatočné, treba konštatovať, že táto otázka spadá do rámca vecnej stránky dôvodov uplatnených voči žalobcovi, a preto sa týka vecnej zákonnosti sporného aktu. Z toho dôvodu sa musí toto tvrdenie, uvedené na podporu druhého žalobného dôvodu, zamietnuť ako neúčinné.
- 85 Druhý žalobný dôvod sa preto musí zamietnuť.

O treťom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení

- 86 Žalobca v prvom rade tvrdí, že Rada ponechala jeho meno zaradené na dotknutých zoznamoch na základe tých istých tvrdení, ako sú tie, ktorými odôvodnila pôvodné zaradenie jeho mena do týchto zoznamov, ktoré sa týkajú jeho finančnej podpory sýrskeho režimu (pozri bod 5 vyššie). Ďalej tvrdí, že Rada nepredložila dôkazy, ktoré by svojou povahou odôvodňovali dôvody ponechania uvedeného zaradenia. Napokon namieta proti tomu, že by bol v súčasnosti popredným podnikateľom pôsobiacim v Sýrii.
- 87 Rada tvrdenia žalobcu spochybňuje.
- 88 Podľa ustálenej judikatúry účinnosť súdneho preskúmania zaručená článkom 47 Charty základných práv predovšetkým vyžaduje, aby sa súd Únie pri preskúmaní zákonnosti dôvodov, o ktoré sa opiera rozhodnutie o zaradení alebo ponechaní mena určitej osoby do zoznamu osôb, na ktoré sa vzťahujú sankcie, uistil o tom, či sa toto rozhodnutie opiera o dostatočne pevný skutkový základ. To si vyžaduje preskúmanie skutočností uvádzaných v odôvodnení, o ktoré sa predmetné rozhodnutie opiera tak, aby sa súdne preskúmanie neobmedzovalo len na abstraktné posúdenie pravdepodobnosti uvádzaných dôvodov, ale aby sa týkalo otázky, či sú tieto dôvody, alebo aspoň jeden z nich, ktorý je sám osebe dostatočný na odôvodnenie tohto rozhodnutia, podložené (rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 119).
- 89 V prípade pochybností je úlohou príslušného orgánu Únie, aby preukázal dôvodnosť dôvodov uplatňovaných proti dotknutej osobe, pričom táto osoba nie je povinná predložiť dôkazy, aby vyvrátila existenciu dôvodnosti uvedených dôvodov. Je potrebné, aby boli dôvody použité proti dotknutej osobe podložené informáciami alebo dôkazmi predmetným orgánom. Ak tieto skutočnosti neumožňujú rozhodnúť o dôvodnosti niektorého dôvodu, súd Únie ho nemôže prijať ako dôvod na rozhodnutie o danom zaradení alebo o jeho zachovaní (rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 121 až 123).
- 90 V súlade s judikatúrou Súdneho dvora sa posúdenie dôvodnosti dôvodov zaradenia nemôže vykonať samostatným preskúmaním dôkazov, ale ich preskúmaním v kontexte, do ktorého spadajú (rozsudky z 21. apríla 2015, Anboubá/Rada, C-630/13 P, EU:C:2015:247, bod 51, a z 21. apríla 2015, Anboubá/Rada, C-605/13 P, EU:C:2015:248, bod 50).
- 91 Okrem toho Rada vzhľadom na situáciu v Sýrii si splnila povinnosť dôkazného bremena, ktoré jej príslúcha, ak predloží súdu Únie súbor dostatočne konkrétnych, presných a zhodujúcich sa nepriamych dôkazov, na základe ktorých možno preukázať existenciu dostatočného spojenia osoby, voči ktorej bolo prijaté opatrenie spočívajúce v zmrazení finančných prostriedkov, s dotknutým režimom (rozsudok z 21. apríla 2015, Anboubá/Rada, C-630/13 P, EU:C:2015:247, bod 53).

- 92 V prejednávanej veci treba pripomenúť, že ponechanie mena žalobcu na dotknutých zoznamoch sa zakladá na dvoch odlišných dôvodoch, a to jednak na podmienke popredného podnikateľa (kritérium popredného podnikateľa pôsobiaceho v Sýrii) a jednak na blízkych obchodných vzťahoch, ktoré udržiava s Maherom Al-Assadom (kritérium spojenia s režimom). Z toho vyplýva, že žalobca je v dôsledku svojich obchodných činností podľa napadnutých aktov zvýhodnený uvedeným režimom a podporuje ho (kritérium spojenia s režimom a poskytnutie výhod týmto režimom).
- 93 Navyše treba konštatovať, ako bolo pripomenuté v bodoch 35 a 36 vyššie, že skutočnosť, že určitá osoba je popredným podnikateľom pôsobiacim v Sýrii, predstavuje v súlade s článkom 27 ods. 2 a článkom 28 ods. 2 rozhodnutia 2013/255, naposledy zmeneného rozhodnutím 2015/1836, jedno z právnych kritérií na uplatnenie reštriktívnych opatrení, a preto na zaradenie mena žalobcu do dotknutých zoznamov.
- 94 Je nesporné, že v súlade s článkom 27 ods. 3 a článkom 28 ods. 3 rozhodnutia 2013/255, v znení uplatniteľnom v prejednávanej veci, mená popredných podnikateľov pôsobiacich v Sýrii sa nezaradia do dotknutých zoznamov, ani v nich neponechajú, ak existuje dostatok informácií, že nie sú alebo už nie sú spojení s režimom alebo že naň nemajú vplyv alebo že nepredstavujú reálne riziko obchádzania reštriktívnych opatrení.
- 95 Žalobca po prvé tvrdí, že Rada nesprávne ponechala jeho meno zaradené v dotknutých zoznamoch, pričom sa opiera o tie isté tvrdenia, ako sú tie, ktorými odôvodnila pôvodné zaradenie uvedeného mena do týchto zoznamov, a to o tvrdenia, ktoré sa týkajú jeho spolupráce s pánom Maherom Al-Assadom a jeho finančnej podpory sýrskeho režimu.
- 96 V prejednávanej veci treba uviesť, ako vyplýva z bodov 82 a 83 vyššie, že dôvody ponechania mena žalobcu v dotknutých zoznamoch nezodpovedajú dôvodom pôvodného zaradenia uvedeného mena do uvedených zoznamov. Dôvody „popredný podnikateľ pôsobiaci v Sýrii, ktorý vlastní podiely a/alebo vykonáva činnosti v odvetviach telekomunikácií, ropy a priemyslu plastov a udržiava blízke obchodné vzťahy s Maherom al-Assadom“, sú totiž iné ako dôvody, na ktorých sa zakladá uvedené pôvodné zaradenie. Nielen kritériá zaradenia do týchto zoznamov, ale aj dôvody, ktoré voči nemu Rada uplatnila, sa teda medzi týmto pôvodným zaradením a opätovným zaradením, ako aj ponechaním mena žalobcu na dotknutých zoznamoch, zmenili.
- 97 V každom prípade je nutné pripomenúť, že rozhodnutie o ponechaní mena žalobcu v dotknutých zoznamoch, ktoré bolo prijaté na základe tých istých dôvodov, ako boli dôvody uplatnené pri prvom zaradení, môže preto postačovať na odôvodnenie uvedeného zaradenia, ak sú uvedené dôvody dostatočne právne podložené dôkazmi predloženými Radou (pozri analogicky rozsudok z 13. novembra 2014, Kaddour I, T-654/11, neuvverejnený, EU:T:2014:947, bod 93).
- 98 Tvrdenie žalobcu, podľa ktorého Rada nesprávne ponechala jeho meno zaradené v dotknutých zoznamoch, pričom sa opiera o tie isté dôvody, ako boli dôvody, ktorými odôvodnila pôvodné zaradenie uvedeného mena do uvedených zoznamov, treba preto zamietnuť.
- 99 Žalobca po druhé tvrdí, že Rada nepredložila nové dôkazy a ani také, ktoré by preukazovali dôvodnosť dôvodov zaradenia jeho mena do uvedených zoznamov, najmä o jeho spojení s Maherom Al-Assadom a o jeho podpore sýrskeho režimu.
- 100 Na úvod možno pripomenúť, že Všeobecný súd v rozsudku z 26. októbra 2016, Kaddour II (T-155/15, neuvverejnený, EU:T:2016:628) konštatoval, že opätovné zaradenie mena žalobcu do dotknutých zoznamov bolo odôvodnené tým, že Rada predložila niekoľko presných zodpovedajúcich dôkazov, na základe ktorých bolo možné preukázať, že žalobca udržiaval styky s niektorými kľúčovými osobnosťami sýrskeho režimu, ako je Maher Al-Assad.

101 Okrem toho v prejednávanej veci treba uviesť, že Rada na to, aby odôvodnila ponechanie mena žalobcu v dotknutých zoznamoch, poskytla jeho právnym zástupcom dokument COREU z 20. mája 2016 s referenčným číslom PESC/0049/16 – ST 9478/16 a dokumenty s referenčným číslom 430/16 až 435/16 RELEX. Ide o niekoľko dokumentov obsahujúcich verejne dostupné informácie, ktoré majú podľa Rady spresniť všeobecný a osobný kontext týkajúci sa žalobcu. Konkrétne dokument COREU z 20. mája 2016 objasňuje nové dôvody, ktoré boli uplatnené proti žalobcovi a obsahuje informácie, ktoré boli poskytnuté na podporu tohto odôvodnenia. Tieto informácie predstavujú najmä odkazy na internetové stránky Washington Institute, Jamestown Foundation, WorldCrunch, *The New York Sun*, *Lebanon Wire*, *Middle East Transparent*, Výskumu terorizmu, Shabab Kurd, *Ya Libnan* a Syrian Democratic Union Organization, ktoré publikujú články týkajúce sa žalobcu. Samotné dokumenty s referenčným číslom 430/16 až 435/16 RELEX obsahujú nové články z tlače citované v dokumente COREU z 20. mája 2016 a publikované na internetových stránkach Shabab Kurd, *Ya Libnan*, Writtingcompany, WorldCrunch a Syrian Democratic Union Organization, ako aj správu týkajúcu sa platobnej schopnosti prepravnej spoločnosti automobilov a dodávkových vozidiel, ktorú v decembri 2015 predložila organizácia Orbis.

102 Treba pritom uviesť, že dotknuté dokumenty sa na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobca, týkajú iných informácií pochádzajúcich od rôznych dostupných a verejných zdrojov a iných, ako sú tie, v súvislosti s ktorými Všeobecný súd v rozsudku z 26. októbra 2016, Kaddour II (T-155/15, neuvverejnený, EU:T:2016:628) konštatoval, že ide o súbor dôkazov, na základe ktorých možno odôvodniť opätovné zaradenie mena žalobcu do uvedených zoznamov. Jediná podobnosť medzi dokumentmi a dokumentáciou, ktoré poskytla Rada na to, aby podložila uvedené opätovné zaradenie, spočíva v tom, že tieto informácie sa zhodujú v tom, že žalobca je súčasťou jadra vládnucej hospodárskej triedy v Sýrii z dôvodu, že spravuje záležitosti Mahera Al-Assada, v nespochybniteľnom kritériu týkajúceho sa jeho vzťahov so sýrskym režimom, keďže na základe svojich obchodných a podnikateľských aktivít disponuje rozhodujúcim vplyvom na najdôležitejší okruh vládnucej triedy tohto režimu.

103 Je potrebné osobitne poznamenať, že:

- v prvom rade dokument s referenčným číslom 433/16 RELEX, a to článok uverejnený 27. marca 2005 na blogu Writtingcompany, týkajúci sa bankrotu libanonskej banky uvádza žalobcu ako „podnikateľa (office manager) spoločnosti Lt. Col. Maher Al-Assad“. Takisto dokument s referenčným číslom 431/16 RELEX, konkrétne článok uverejnený 9. februára 2013 na internetovej stránke *Ya Libnan*, obsahuje tvrdenie, podľa ktorého „Khaled Kaddour, obchodný manažér Mahera, previedol bezplatne byt v Bejrúte v hodnote 2,5 milióna dolárov pod Maherovu kontrolu“,
- ďalej dokument s referenčným číslom 432/16 RELEX, konkrétne článok uverejnený 26. novembra 2015 na internetovej stránke WorldCrunch, obsahuje tvrdenia, podľa ktorých „do sýrskej oligarchie patrí aj Maher [A]-Assad, brat prezidenta, a jeho prísluhovači Mohamad Hamcho, Samer Debs a Khaled Kaddour“ a že „za príspevok od štátu títo podnikatelia previedli časť svojich ziskov“,
- okrem toho dokument s referenčným číslom 430/16 RELEX, konkrétne článok uverejnený 27. marca 2012 na internetovej stránke Shabab Kurd, odkazuje na zoznam členov „súkromnej hospodárskej skupiny Mahera Al-Assada“, pričom opisuje žalobcu ako „pravú ruku Mahera Al-Assada“. V tomto článku sa tiež uvádza, že žalobca „vlastní podnik na spracovanie plastov a podnik špecializovaný na verejné obstarávanie pre armádu“,
- navyše dokument s referenčným číslom 434/16 RELEX, konkrétne článok uverejnený 3. júna 2015 na internetovej stránke Syrian Democratic Union Organization s názvom „Nová sýrska mafia Mahera Al-Assada“ obsahuje tvrdenie, podľa ktorého „pokiaľ ide o korupciu Mahera Al-Assada mimo Sýrie, dochádza k nej prostredníctvom Mirzu Nithama Eddina a jeho zaťa Khaleda Nassera Kaddoura, ktorí tvoria ‚správcovský orgán‘ pre jeho zahraničné záležitosti“,

- napokon dokument s referenčným číslom 435/16 RELEX obsahuje správu o platobnej schopnosti, ktorú v decembri 2015 predložila Orbis, týkajúcu sa prepravnej spoločnosti automobilov a dodávkových vozidiel patriacej Aymanovi Jaberovi a založenej v roku 2010, v ktorej žalobca vlastní značný podiel, a to 40 % akcií uvedenej spoločnosti“.
- 104 Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobca, je preto nutné konštatovať, že Rada v rámci tohto konania predložila nové dokumenty, ktoré sa ukazujú ako relevantné na odôvodnenie dôvodov na ponechanie mena žalobcu v dotknutých zoznamoch.
- 105 Žalobca po tretie spochybňuje pravdivosť informácií obsiahnutých v dotknutých dokumentoch a tvrdí, že nemajú nijakú dôkaznú silu.
- 106 V tejto súvislosti možno poznamenať, že žalobca spochybňuje pravdivosť informácií obsiahnutých v dotknutých dokumentoch, ale okrem svojho vlastného svedectva, ktoré tvorí prílohu žaloby, nepredložil nijaký dôkaz, ktorým by podložil toto tvrdenie.
- 107 Pokiaľ ide o hodnovernosť informácií poskytnutých Radou, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa činnosť Súdneho dvora a Všeobecného súdu riadi zásadou voľného hodnotenia dôkazov a že jediným kritériom posúdenia hodnoty predložených dôkazov je ich vierohodnosť. Navyše na účely posúdenia dôkaznej sily dokumentu je potrebné overiť vierohodnosť informácie, ktorú obsahuje a zohľadniť najmä pôvod dokumentu, okolnosti jeho vypracovania, jeho adresáta a položiť si otázku, či sa vzhľadom na svoj obsah javí zmysluplný a hodnoverný (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. septembra 2012, Shell Petroleum a i./Komisia, T-343/06, EU:T:2012:478, bod 161 a citovanú judikatúru).
- 108 Treba uviesť, ako vyplýva z bodu 101 vyššie, že každý digitálny informačný zdroj, ktorý je verejne dostupný, pritom ponúka rôzne informácie a že všetky tieto zdroje sa v podstate zhodujú v tom, že označujú žalobcu ako člena jadra vládnucej hospodárskej triedy v Sýrii z dôvodu jeho obchodných činností a správy záležitosti Mahera Al-Assada, pričom je tak zvýhodnený sýrskym režimom, najmä za súčasného stavu občianskej vojny. Okrem toho treba uviesť, že táto dokumentácia bola uverejnená v rozdielnych dňoch a v prípade niektorých článkov ešte pred vypuknutím sýrskej krízy, a že v tomto štádiu bol považovaný za osobu spojenú s Maherom Al-Assadom.
- 109 Táto dokumentácia nielenže potvrdzuje informácie, ktoré Všeobecný súd v rozsudku z 26. októbra 2016, Kaddour II (T-155/15, neuvěřený, EU:T:2016:628) klasifikoval ako súbor presných a zodpovedajúcich dôkazov, na základe ktorých možno preukázať, že žalobca udržiaval vzťahy s niektorými kľúčovými osobnosťami sýrskeho režimu, ako je Maher Al-Assad, ale prináša nové informácie a aktuálnejšie, na základe ktorých možno odôvodniť ponechanie mena žalobcu v dotknutých zoznamoch.
- 110 Najmä dokument s referenčným číslom 430/16 RELEX, konkrétne článok uverejnený 27. marca 2012 na internetovej stránke Shabab Kurd, opisuje niekoľko hospodárskych činností žalobcu, predovšetkým skutočnosť, že je majiteľom „podniku na spracovanie plastov a podniku špecializovaného na verejné obstarávanie pre armádu“. Okrem toho dokument s referenčným číslom 434/16 RELEX, konkrétne článok uverejnený 3. júna 2015 na internetovej stránke Syrian Democratic Union Organization, dokazuje existenciu obchodného vzťahu a rodinného vzťahu žalobcu s Mirzom Nithamom Eddinom, a to, že žalobca je švagor tejto poslednej uvedenej osoby, pričom tento vzťah samotný žalobca už priznal v žalobe. Tento posledný uvedený článok navyše uvádza, že žalobca spravuje zahraničné záležitosti Mahera Al-Assada. Dokument s referenčným číslom 435/16 RELEX, konkrétne správa o platobnej schopnosti, ktorú v decembri 2015 vyhotovila Orbis, zdôrazňuje, že žalobca vlastní dôležitý podiel v prepravnej spoločnosti automobilov a dodávkových vozidiel, ktorá patrí pánovi Jaberovi, sýrskemu podnikateľovi, ktorého meno sa tiež nachádza v dotknutých zoznamoch, čo nebolo v rozsudku z 26. októbra 2016, Jaber/Rada (T-154/15, neuvěřený, EU:T:2016:629) spochybnené.

- Žalobca v tejto súvislosti len tvrdí, pričom nepopiera svoj podiel, ani neuvádza nijaký dôkaz o opaku, že táto spoločnosť nikdy nevykonávala činnosť, ani neuskutočňovala obchodné transakcie. Z toho dôvodu nič neumožňuje spochybníť hodnovernosť týchto informácií.
- 111 Z toho vyplýva, že argumentácia žalobcu, ktorou spochybňuje vierohodnosť informácií obsiahnutých v týchto dokumentoch a hodnovernosť týchto dokumentov, sa musí zamietnuť ako nedôvodná.
- 112 Žalobca po štvrté namieta proti tvrdeniam Rady týkajúcich sa dôvodov na ponechanie jeho mena v dotknutých zoznamoch, pričom sa opiera o výňatky svojho vlastného svedectva, ktoré tvorí prílohu žaloby. Vyzýva tiež Všeobecný súd, aby „preskúmal všetky predložené dôkazy“.
- 113 V tejto súvislosti možno pripomenúť, že i keď obsah žaloby možno v konkrétnych bodoch podložiť a doplniť odkazmi na určité časti priložených dokumentov, všeobecný odkaz na iné písomnosti, hoci tvoria prílohu žaloby, nemôže nahradiť chýbajúce podstatné informácie v žalobe. Všeobecnému súdu neprináleží vyhľadávať a zisťovať v prílohách dôvody a tvrdenia, ktoré by mohol považovať za základ žaloby, keďže funkcia príloh je čisto dôkazná a pomocná (pozri uznesenie z 19. mája 2008, TF1/Komisia, T-144/04, EU:T:2008:155, bod 29 a citovanú judikatúru; rozsudok z 25. októbra 2012, Arbos/Komisia, T-161/06, neuvverejnený, EU:T:2012:573, bod 23).
- 114 Všeobecný súd preskúma preto len výňatky svedectva žalobcu, ktoré sú v žalobe výslovne uvedené a analyzované a všetky odkazy na toto svedectvo sa musia považovať za neprípustné.
- 115 Pokiaľ ide o výňatky jeho svedectva uvedené a analyzované v žalobe, žalobca predovšetkým tvrdí, že s Maherom Al-Assadom neutržiava ani podnikateľské ani obchodné vzťahy a že nikdy nepodporoval vládu, ani neobsadzoval v rámci nej politickú pozíciu. Tvrdí, že jeho „bývalý“ majetok a jeho obchodné záujmy nevyplývajú z výhod alebo prospechu poskytnutého sýrskym režimom, ale len z jeho vlastných podnikateľských činností (najmä v odvetví tabaku). Okrem toho spochybňuje existenciu svojich údajných aktivít v telekomunikačnom odvetví, ropnom odvetví a v priemysle z oblasti plastov. Navyše tvrdí, že nikdy neuzavrel zmluvy s vládou, ani neuskutočnil nijakú operáciu, pri ktorej by získal provízie. Napokon tvrdí, že už je podnikateľom bez akéhokoľvek vplyvu, pretože jeho obchodné záujmy začatím vojny zanikli. Na podporu svojho svedectva predložil fotokópie fotografií, ktoré majú preukazovať zničenie jeho tabakového podniku.
- 116 V tejto súvislosti žalobca predkladá len svoje svedectvo a fotokópie čiernobielych fotografií a v zlej kvalite niečoho, čo vyzerá ako zničená budova, pričom nepredložil nijaký dôkaz, na základe ktorého by bolo možné spochybníť tvrdenia Rady a dokumentáciu, z ktorej Rada vychádzala v prejednávanej veci. Žalobca mohol totiž predložiť štatúty, zmluvy či iné dokumenty, ktoré by osvedčovali jeho obchodné alebo podnikateľské činnosti, alebo aj zastavenie akejkoľvek činnosti. Navyše treba uviesť, že toto svedectvo podané samotným žalobcom má len slabú dôkaznú silu.
- 117 Treba preto konštatovať, že žalobca neposkytol nijaký dôkaz, na základe ktorého by bolo možné spochybníť dôvodnosť dôvodov prijatých na ponechanie jeho mena v dotknutých zoznamoch. Vo svojich písomnostiach naopak pripustil, že pred začatím vojny bol v Sýrii popredným podnikateľom.
- 118 Okrem toho, ako bolo uvedené v bodoch 101, 103, 109 a 110 vyššie, Rada predložila celú sériu rôznych originálov dokumentov, ktorými možno preukázať, že žalobca je v spojení s existujúcim sýrskym režimom, čo odôvodňuje ponechanie jeho mena v dotknutých zoznamoch.
- 119 Treba totiž pripomenúť, že Rada listami z 30. mája a 26. júla 2016 poskytla právnym zástupcom žalobcu kópiu nových dokumentov a informácií (dokument COREU z 20. mája 2016 s referenčným číslom SZBP/0049/16 – ST 9478/16 a dokumenty s referenčnými číslami 430/16 až 435/16 RELEX) týkajúcich sa ponechania mena žalobcu v dotknutých zoznamoch a zmeny odôvodnenia, na ktorom sa tento zápis zakladá (body 25 a 27 vyššie). Táto nová dokumentácia obsahuje jednak nové dôkazy a nové informácie týkajúce sa žalobcu v súvislosti s dôkazmi, o ktorých už bolo rozhodnuté v rozsudku

- z 26. októbra 2016, Kaddour II (T-155/15, neuvverejnený, EU:T:2016:628), že postačujú na podloženie dôvodov, ktoré Rada prijala na odôvodnenie zaradenia uvedeného mena do uvedených zoznamov (pozri body 101, 103 a 110 vyššie) a jednak informácie, ktoré potvrdzujú dôkazy, ktoré už Rada predložila pri uvedenom opätovnom zaradení.
- 120 Rada okrem toho k vyjadreniu k žalobe priložila ďalšie články z tlače pochádzajúce z rôznych zdrojov. V týchto článkoch sa uvádza, že sýrsku hospodársku elitu z veľkej časti tvorili podnikatelia vybraní Baššárom Al-Asadom a ľuďmi z okruhu jeho rodiny a že táto elita prosperovala získaním výhod od režimu. Treba teda konštatovať, že Rada z právneho hľadiska správne zohľadnila tieto skutočnosti nie preto, aby *ex post* odôvodnila sporné akty, ale ako dôkazy, na základe ktorých možno preukázať, že vzhľadom na okolnosti, do ktorých spadá prijatie týchto aktov, ich odôvodnenie bolo dostatočné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. novembra 2012, Rada/Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, bod 62).
- 121 Treba tiež konštatovať, že všetky tieto dokumenty predstavujú tak súbor dôkazov v zmysle rozsudku z 21. apríla 2015, Anbouba/Rada (C-630/13 P, EU:C:2015:247, bod 52), na základe ktorého tiež možno odôvodniť ponechanie mena žalobcu na dotknutých zoznamoch.
- 122 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že Rada predložila súbor presných a zodpovedajúcich dôkazov v zmysle judikatúry citovanej v bode 91 vyššie, na základe ktorých možno preukázať, že žalobca naďalej udržiaval vzťahy s niektorými kľúčovými osobnosťami sýrskoho režimu, ako je Maher Al-Assad. Možno preto dospieť k záveru, že druhý dôvod odôvodňujúci ponechanie mena žalobcu v dotknutých zoznamoch je dostatočne podložený.
- 123 Navyše podľa judikatúry v prípade rozhodnutia o prijatí reštriktívnych opatrení, ak sa súd Únie vzhľadom na ich preventívnu povahu domnieva, že aspoň jeden z uvedených dôvodov je dostatočne presný a konkrétny, je podložený a predstavuje sám osebe dostatočný základ tohto rozhodnutia, skutočnosť, že ostatné z týchto dôvodov túto požiadavku nespĺňajú, nemôže odôvodniť zrušenie uvedeného rozhodnutia (pozri rozsudok z 28. novembra 2013, Rada/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, bod 72 a citovanú judikatúru).
- 124 Keďže v prejednávanej veci bol druhý dôvod na ponechanie mena žalobcu v uvedených zoznamoch, konkrétne jeho blízke vzťahy s Maherom Al-Assadom, správne podložený Radou a dostatočným základom na zaradenie do zoznamov podľa právneho kritéria stanoveného článkom 28 ods. 1 rozhodnutia 2013/255 a článkom 15 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 36/2012, nie je potrebné preskúmať dôvodnosť prvého dôvodu.
- 125 Treba však okrem toho uviesť, že Rada tiež predložila nové dôkazy, aby preukázala, že žalobca je popredným podnikateľom, najmä dôkaz týkajúci sa podniku v jeho vlastníctve na spracovanie plastov a podniku špecializovaného na verejné obstarávanie pre armádu, ako aj dôkaz týkajúci sa jeho podielu vo výške 40 % z kapitálu prepravnej spoločnosti automobilov s pánom Jaberom, popredným podnikateľom, ktorý bol tiež zaradený do dotknutých zoznamov. Okrem toho samotný žalobca vo svojom svedectve priloženom k žalobe priznal, že pred začatím vojny bol popredným podnikateľom v Sýrii, pričom nepredložil dôkazy, ktoré by umožnili preukázať, že už to tak nie je.
- 126 Ako vyplýva z článku 27 ods. 3 a článku 28 ods. 3 rozhodnutia 2013/255, mená popredných podnikateľov sa nezaradia do zoznamov osôb nachádzajúcich sa v prílohe I uvedeného rozhodnutia, alebo sa na nich neponechajú, ak existuje dostatok informácií, že nie sú alebo už nie sú spojené s režimom alebo že naň nemajú vplyv alebo že nepredstavujú reálne riziko obchádzania reštriktívnych opatrení. V tejto súvislosti treba konštatovať, že okrem svedectva žalobcu, ktoré tak, ako bolo uvedené v bode 116 vyššie, nemožno považovať za dostatočný dôkaz, zo spisu vo veci nevyplýva, že žalobca už nie je v spojení s režimom, a Rada sa preto nedopustila nesprávneho posúdenia, keď ho zaradila do dotknutých zoznamov na základe kritéria „popredný podnikateľ“ stanoveného uvedenými ustanoveniami.

- 127 Okrem toho treba pripomenúť, že opatrenia stanovené v článku 27 ods. 2 a článku 28 ods. 2 rozhodnutia 2015/1836 sa týkajú „popredných podnikateľov pôsobiacich v Sýrii“, ako aj „s nimi spojených osôb, ktoré sú uvedené v prílohe I“. Vzhľadom na to, ako vyplýva na jednej strane z rozsudku z 26. októbra 2016, Jaber/Rada (T-154/15, neuvverejnený, EU:T:2016:629, bod 109), Rada predložila dostatok dôkazov, aby preukázala, že pán Jaber bol z právneho hľadiska správne zaradený do dotknutých zoznamov, a na druhej strane, ako vyplýva z dôkazov predložených Radou v prejednávanej veci, žalobca je v spojení s pánom Jaberom, je pravdepodobné, že pán Kaddour je v spojení s režimom v zmysle článku 27 ods. 2 a článku 28 ods. 2 rozhodnutia 2013/255. Navyše nijaká skutočnosť zo spisu nemôže spochybniť tento záver. Naopak, ako už bolo uvedené, žalobca je v spojení s pánom Jaberom, keďže sú obaja väčšinoví akcionári vo výške 40 % z kapitálu prepravnej spoločnosti.
- 128 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy sa musí tretí žalobný dôvod založený na zjavne nesprávnom posúdení zamietnuť.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení základných práv a zásady proporcionality

- 129 Žalobca v prvom rade tvrdí, že ponechanie jeho mena v dotknutých zoznamoch po zrušení pôvodného zaradenia uvedeného mena do uvedených zoznamov je porušením jeho práva na ochranu dobrej povesti a práva vlastníť majetok, ktoré sú zaručené článkami 7 a 17 Charty základných práv, ako aj článkami 1 a 8 EDLP. V druhom rade tvrdí, že opatrenia prijaté voči nemu sú neprimerané, pretože po prvé Rada nevedela preukázať dôvodnosť dôvodov uvedených v tejto súvislosti, po druhé tieto opatrenia nebudú mať nijaký vplyv na sýrsky režim, pretože k nemu nepatrí a nemá vplyvné postavenie, a po tretie uvedené opatrenia mu spôsobili skutočnú ujmu, ako aj jeho rodine.
- 130 Rada tvrdenia žalobcu spochybňuje.
- 131 Pokiaľ ide po prvé o tvrdenie žalobcu založené na porušení jeho práva vlastníť majetok, treba uviesť, že toto právo je súčasťou všeobecných zásad práva Únie a je zakotvené v článku 17 Charty základných práv (pozri rozsudok z 13. septembra 2013, Makhlouf/Rada, T-383/11, EU:T:2013:431, bod 96 a citovanú judikatúru).
- 132 Podľa ustálenej judikatúry však právo vlastníť majetok v práve Únie nepožíva absolútnu ochranu. V dôsledku toho môže byť výkon tohto základného práva obmedzený pod podmienkou, že toto obmedzenie skutočne zodpovedá cieľom všeobecného záujmu sledovaným Úniou a nepredstavuje vzhľadom na sledovaný cieľ neprimeraný a neprípustný zásah do samotnej podstaty takto zaručeného práva (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. novembra 2012, Al-Aqsa/Rada a Holandsko/Al-Aqsa, C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711, bod 121, a z 25. júna 2015, Iranian Offshore Engineering & Construction/Rada, T-95/14, neuvverejnený, EU:T:2015:433, bod 59).
- 133 Z toho vyplýva, že vzhľadom na prvoradý cieľ ochrany civilného obyvateľstva v Sýrii nie sú obmedzenia vlastníckeho práva, na ktoré žalobca poukazuje, neprimerané (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. septembra 2013, Makhlouf/Rada, T-383/11, EU:T:2013:431, bod 106), a to o to viac, že rozhodnutie 2013/255 a nariadenie č. 36/2012 stanovujú určité výnimky, ktoré umožňujú osobám a subjektom dotknutým reštriktívnymi opatreniami pokryť základné výdavky.
- 134 Rozhodnutie 2013/255 a nariadenie č. 36/2012 totiž stanovujú možnosť povoliť používanie zmrazených finančných prostriedkov na pokrytie základných potrieb alebo splnenie si určitých záväzkov, poskytnúť osobitné povolenie umožňujúce uvoľniť zmrazenie finančných prostriedkov, iných finančných aktív alebo iných hospodárskych zdrojov a pravidelne prehodnocovať zloženie zoznamov, aby sa zaistilo, že osoby a subjekty, ktoré už nezodpovedajú kritériám na zaradenie do zoznamu, budú z neho vyradené (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. septembra 2013, Makhlouf/Rada, T-383/11, EU:T:2013:431, body 102 a 105).

- 135 V tejto súvislosti treba uviesť, že žalobca nikdy nepoukázal na potrebu získať prístup ku všetkým alebo časti zo zmrazených finančných prostriedkov.
- 136 Toto tvrdenie sa musí teda zamietnuť.
- 137 Pokiaľ ide po druhé o tvrdenie žalobcu založené na porušení práva na ochranu dobrej povesti, je nutné uviesť, že toto právo nie je absolútnym právom a že jeho výkon možno obmedziť obmedzeniami odôvodnenými cieľmi všeobecného záujmu sledovanými Úniou. Každé hospodárske alebo finančné reštriktívne opatrenie už na základe svojej definície zahŕňa účinky, ktoré zasahujú do práva vlastníť majetok a práva na ochranu dobrej povesti osoby alebo subjektu, ktorého sa týkajú, čím mu spôsobujú ujmu. Význam cieľov sledovaných dotknutými reštriktívnymi opatreniami však môže odôvodniť negatívne dôsledky, dokonca značné, na dotknuté osoby a subjekty (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. marca 2015, *Central Bank of Iran/Rada*, T-563/12, EU:T:2015:187, bod 115).
- 138 Okrem toho a v každom prípade treba konštatovať, ako uviedla Rada, že žalobca nepredložil nijaký dôkaz, na základe ktorého by bolo možné preukázať, že opatrenia, ktoré boli proti nemu prijaté, poškodili jeho dobrú povesť, a preto sa musia tieto tvrdenia zamietnuť.
- 139 Pokiaľ ide po tretie o tvrdenie žalobcu založené na porušení zásady proporcionality, z ustálenej judikatúry vyplýva, že zásada proporcionality je jednou zo všeobecných zásad práva Únie a vyžaduje, aby prostriedky stanovené v ustanovení práva Únie boli primerané na dosiahnutie legitímnych cieľov sledovaných dotknutou právnou úpravou a nešli nad rámec toho, čo je potrebné na dosiahnutie uvedených cieľov (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. novembra 2012, *Al-Aqsa/Rada a Holandsko/Al-Aqsa*, C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711, bod 122; z 25. júna 2015, *Iranian Offshore Engineering & Construction/Rada*, T-95/14, neuvverejnený, EU:T:2015:433, bod 60, a z 14. marca 2017, *Bank Tejarat/Rada*, T-346/15, neuvverejnený, EU:T:2017:164, bod 149).
- 140 Je nesporné, že práva žalobcu sú do určitej miery obmedzené reštriktívnymi opatreniami, ktoré boli voči nemu prijaté, vzhľadom najmä na to, že nemôže disponovať svojimi finančnými prostriedkami, ktoré sa môžu nachádzať na území Únie, ani ich previesť do Únie, iba ak na základe osobitných povolení. Rovnako opatrenia prijaté voči žalobcovi môžu prípadne vyvolať u ich obchodných partnerov a zákazníkov určité obavy alebo nedôveru voči nemu.
- 141 Z preskúmania tretieho žalobného dôvodu však vyplýva, že Rada správne ponechala meno žalobcu v dotknutých zoznamoch, keď sa opierala o obchodné vzťahy udržiavané s kľúčovými osobnosťami režimu, najmä s Maherom Al-Assadom. Z toho dôvodu sa žalobca musí považovať za popredného podnikateľa pôsobiaceho v Sýrii.
- 142 Rozhodnutie o ponechaní mena žalobcu v dotknutých zoznamoch, ak sa zakladá na kritériu týkajúceho sa spojenia so sýrskym režimom na základe jeho blízkych obchodných vzťahov s Maherom Al-Assadom, a teda na základe jeho podpory uvedeného režimu, môže viesť k dosiahnutiu cieľa všeobecného záujmu sledovaného politikou reštriktívnych opatrení prijatou Radou, a to ukončenie represie voči sýrskemu civilnému obyvateľstvu, ktorá stála život tisícok civilného obyvateľstva. Tento cieľ spadá do širšieho rámca úsilia spojeného s udrжанím medzinárodného mieru a bezpečnosti, stanoveného v článku 21 ZEÚ, ktorý sa týka ustanovení vonkajšej činnosti Únie, a preto je legitímny.
- 143 Pokiaľ ide o údajnú neprimeranosť ponechania mena žalobcu v dotknutých zoznamoch, je nutné pripomenúť, ako vyplýva z bodov 133 a 134 vyššie, že článok 28 ods. 6 rozhodnutia 2013/255, v znení zmien, stanovuje možnosť povoliť používanie zmrazených finančných prostriedkov na pokrytie základných potrieb alebo splnenie si určitých záväzkov, poskytnúť osobitné povolenie umožňujúce uvoľniť zmrazenie finančných prostriedkov, iných finančných aktív alebo iných hospodárskych zdrojov (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. septembra 2008, *Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia*, C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, bod 364, a z 15. novembra 2012, *Al-Aqsa/Rada a Holandsko/Al-Aqsa*, C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711, bod 127).

- 144 Okrem toho sa musí zohľadniť skutočnosť, že ponechanie mena žalobcu na dotknutých zoznamoch nemožno kvalifikovať ako neprimerané z dôvodu jeho údajnej neobmedzenej povahy. Toto ponechanie totiž podlieha pravidelnému preskúmvaniu (minimálne raz za rok), aby sa zabezpečilo, že osoby a subjekty, ktoré už nespĺňajú kritériá na to, aby boli uvedené v uvedených zoznamoch, budú z neho odstránené (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. septembra 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, bod 365, a z 15. novembra 2012, Al-Aqsa/Rada a Holandsko/Al-Aqsa, C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711, bod 129).
- 145 Pokiaľ ide o ujmu uvádzanú žalobcom, ktorá mu bola spôsobená v dôsledku ponechania jeho mena v dotknutých zoznamoch a v súvislosti s ktorou uvádza, že jeho podniky boli zničené a jeho život, ako aj život jeho rodiny je údajne v nebezpečenstve, treba v prvom rade uviesť, že žalobca v rámci svojich návrhov nenavrhol náhradu tejto ujmy.
- 146 V tejto súvislosti a v každom prípade treba konštatovať, že žalobca na účely preukázania existencie uvádzanej ujmy len predložil svoje vlastné svedectvo, ako aj fotokópie čiernobielych fotografií zlej kvality niečoho, čo vyzeralo ako zničená budova. Dôkazy predložené žalobcom nie sú teda dostatočné na preukázanie uvedenej ujmy.
- 147 Napokon treba pripomenúť, že význam cieľov sledovaných napadnutými aktmi svojou povahou odôvodňuje, že tieto akty mohli mať pre žalobcu negatívne dôsledky, dokonca značné, bez toho, aby tým bola dotknutá ich legitimita (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. februára 2014, Ezz a i./Rada, T-256/11, EU:T:2014:93, bod 191).
- 148 Z toho vyplýva, že vzhľadom na prvoradú dôležitosť udržiavania medzinárodného mieru a bezpečnosti, obmedzenia práva vlastníť majetok a na ochranu dobrej povesti žalobcu, ktoré žalobcovi prípadne vznikli napadnutými aktmi, sú odôvodnené cieľom všeobecného záujmu a nie sú vzhľadom na sledované ciele neprimerané.
- 149 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy sa musí štvrtý žalobný dôvod založený na porušení základných práv a zásady proporcionality zamietnuť.

O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady zákazu diskriminácie

- 150 Žalobca tvrdí, že rada porušila zásadu zákazu diskriminácie, keď posudzovala ponechanie jeho mena v dotknutých zoznamoch rovnako ako ponechanie mien pánov Hamchoa a Jabera v uvedených zoznamoch. V tejto súvislosti uvádza, že uvedená zásada stanovuje nielen, že podobné situácie sa majú posudzovať rovnako, ale aj, že rozdielne situácie sa majú posudzovať rozdielne. Zastáva názor, hoci je pravda, že požiadal o služby rovnakého právneho zástupcu ako páni Hamcho a Jaber, nič to nemení na tom, že skutočnosti, ktoré sú mu vytýkané, a jeho podnikateľské postavenie sú úplne odlišné od skutočností vytýkaných týmto posledným uvedeným osobám, ako aj od ich podnikateľského postavenia.
- 151 Rada tvrdenia žalobcu spochybňuje.
- 152 Podľa judikatúry zásada rovnosti zaobchádzania, ktorá je základnou zásadou práva, zakazuje, aby sa porovnateľné situácie posudzovali rozdielnym spôsobom a rozdielne situácie posudzovali rovnako, okrem prípadu, že by bolo takéto posudzovanie objektívne odôvodnené (rozsudok zo 14. októbra 2009, Bank Melli Iran/Rada, T-390/08, EU:T:2009:401, bod 56).
- 153 V prejednávanej veci treba poznamenať, ako uviedla Rada vo svojom vyjadrení k žalobe, voči žalobcovi boli prijaté sporné opatrenia v nadväznosti na individuálne posúdenie, ktoré sa zakladalo na konkrétnych dôkazoch. Dôvody a dôkazy, o ktoré sa Rada opierala pri prijatí rozhodnutia o ponechaní mena žalobcu v dotknutých zoznamoch, sú odlišné, ako pripustil aj žalobca, od dôvodov a dôkazov,

o ktoré sa opierala táto inštitúcia pri ponechaní mien pána Homchoa a Jabera v uvedených zoznamoch. Je nesporné, že mená týchto troch osôb boli zaradené do týchto zoznamov z dôvodu ich obchodnej činnosti vzhľadom na to, že hoci vykonávajú odlišné činnosti, získavajú výhody zo sýrskeho režimu a podporujú ho (kritérium popredných podnikateľov pôsobiacich v Sýrii). Nič však nepoukazuje na to, že by Rada posudzovala situáciu žalobcu rovnako ako situáciu pánov Hamchoa a Jabera.

154 Tento žalobný dôvod sa musí preto zamietnuť ako nedôvodný.

155 Piaty žalobný dôvod sa musí teda zamietnuť a v dôsledku toho aj žaloba v celom jej rozsahu.

O trovách

156 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené uložiť mu povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania Rady v súlade s jej návrhmi.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora)

rozhodol takto:

1. Žaloba sa zamietá.

2. Khaled Kaddour znáša vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania Rady Európskej únie.

Gratsias

Labucka

Ulloa Rubio

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 31. mája 2018.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu	1
O pôvodnom zaradení mena žalobcu do zoznamov osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia ...	2
O opätovnom zaradení mena žalobcu do zoznamov osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia ...	4
Konanie a návrhy účastníkov konania	5
Právny stav	5
O prvom žalobnom dôvode založenom na zneužití právomoci a porušení zásad riadnej správy vecí verejných, právnej sily rozhodnutej veci, ako aj právnej istoty a práva na účinný prostriedok nápravy ...	6
O prvej výhrade založenej na zneužití právomoci.	6
O druhej výhrade založenej na porušení zásady riadnej správy vecí verejných	8
O tretej výhrade založenej na porušení práva na účinný prostriedok nápravy a zásad právnej sily rozhodnutej veci a právnej istoty	9
O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 266 ZFEÚ	11
O treťom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení	13
O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení základných práv a zásady proporcionality	19
O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady zákazu diskriminácie	21
O trovách	22